

Załącznik nr 2

Dr Helena Pietrzak
adiunkt w Katedrze Prawa Cywilnego
WPK Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego
w Warszawie

AUTOREFERAT

przedstawiający opis dorobku i osiągnięć naukowych

I. Przebieg rozwoju zawodowego

W latach 1994-1999 studiowałam w aktualnym Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego. W czerwcu 1999 r. na podstawie pracy pt. „Konstrukcja prawna wyłączenia nieruchomości” napisanej w Katedrze Prawa Cywilnego Wydziału Prawa Kanonicznego pod kierunkiem Prof. A. Brzozowskiego, otrzymałam tytuł zawodowy magistra. Kontynuując proces naukowo-badawczy, w dniu 30 kwietnia 2002 r., na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. „Opodatkowanie kościelnych osób prawnych i fizycznych według aktów prawnych i praktyki władz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Studium prawno-historyczne” po złożeniu przepisanych prawem egzaminów uzyskałam stopień naukowy doktora nauk prawnych. Promotorem w przewodzie doktorskim był Profesor dr hab. J. Wroceński, a Recenzentami – Profesor dr hab. W. Goronowski (UW) i Profesor dr hab. J. Krukowski (KUL, UKSW).

Po uzyskaniu stopnia doktorskiego z dniem 1 października 2002 r. zostałam zatrudniona na Wydziale Prawa Wyższej Szkoły Handlu i Prawa im. Ryszarda Łazarskiego w Warszawie (aktualnie Uczelni Łazarskiego), gdzie prowadziłam zajęcia wykładowe z zakresu prawa cywilnego materialnego i procesowego, oraz teorii prawa. W uczelni tej byłam zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Prawa Cywilnego. W 2004 roku podjęłam współpracę z Wydziałem Prawa Wyższej Szkoły Zarządzania i Prawa w Warszawie, a w latach 2006-2011 byłam zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Prawa Cywilnego i Postępowania Cywilnego w Wyższej Szkole Menedżerskiej w Warszawie.

W latach 2002-2004 utrzymywałam kontakty naukowo-badawcze z WPK i WPiA UKSW, pozostając pod opieką naukową Profesora dra hab. F. Prusaka. W związku ze zmianą

profilu zainteresowań badawczych z dniem 1 kwietnia 2004 r. zostałam zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Prawa Cywilnego WPK Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Opiekę naukową nad moją osobą sprawował Kierownik tejże Katedry – Profesor dr hab. T. Dybowski, a po jego śmierci – Profesor dr hab. J. Błeszyński. W ramach zajęć wykładam prawo rodzinne, prawo spadkowe oraz zarys prawa cywilnego. Jednocześnie od 2004 r. współpracuję z Wydziałem Nauk o Rodzinie UKSW, prowadząc zajęcia wykładowe z prawa rodzinnego i opiekuńczego oraz wybranych zagadnień prawnych.

Do chwili obecnej Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego pozostaje moim podstawowym miejscem pracy w rozumieniu przepisów prawa o szkolnictwie wyższym.

Po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych w latach 2002-2013 kontynuowałam rozwój naukowy, czego dowodem są publikacje naukowe (łącznie 49 pozycji) opublikowane w tym okresie w recenzowanych czasopismach naukowych, w postaci: jednej monografii, dwóch redakcji książek oraz publikacji naukowych w języku polskim i angielskim (zob. poniżej pkt II, III, IV A). Byłam również zaangażowana w działalność dydaktyczną i organizacyjną. Wypromowałam 69 magistrów. Potwierdzeniem aktywności w zakresie naukowym jest również czynny i bierny udział w konferencjach naukowych (zob. poniżej pkt IV C) oraz działalność dydaktyczna w zakresie popularyzacji nauki (zob. pkt IV B).

W kwestii znajomości języków obcych, mogę stwierdzić, że znam w stopniu bardzo dobrym język niemiecki, w tym na dobrym poziomie specjalistyczny język prawniczy. W stopniu dobrym znam również język rosyjski i włoski (biernie znam język angielski, szwedzki i niderlandzki). Z uwagi na zainteresowania naukowe, zakresem moich dociekań objęta jest literatura naukowa niemieckiego prawa rodzinnego, w tym dotycząca mediacji rodzinnych i realizacji kontaktów z dzieckiem na forum międzynarodowym. Istotny dla mnie jest aspekt porównawczy, w tym kwestia współpracy transgranicznej sądów.

II. Osiągnięcia naukowo-badawcze

Wśród podstawowych osiągnięć naukowych, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. *o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki*, Dz. U. Nr 65, poz. 595 ze zm., znajduje się monografia książkowa: **Prawo do ustalenia tożsamości w polskim porządku prawnym**, Warszawa 2013.

Monografia pt. „Prawo do ustalenia tożsamości w polskim porządku prawnym” jest pierwszym w literaturze polskiej monograficznym opracowaniem poświęconym teoretycznym i praktycznym aspektom problematyki prawa osoby fizycznej do ustalenia tożsamości.

Zasadniczy cel pracy jest związany z wykazaniem prawno-rodzinnego aspektu pochodzenia dziecka wobec prawa do ustalenia tożsamości. Przyjmując, że prawo do ustalenia tożsamości mieści się w katalogu podstawowych praw człowieka, z racji jego przyrodzonej godności i nienaruszalności, wiąże ustawodawcę u samych źródeł stanowienia prawa. Katalog praw należnych człowiekowi, do którego należy – prawo do ustalenia tożsamości - nie ma formuły stanowienia prawa, a jedynie odtworzenie ich katalogu w prawie pozytywnym, zgodnie z ich naturą. Stąd też, prezentowana monografia obejmuje analizę polskiego porządku prawnego, w tym ocenę gwarancji prawnych w zakresie prawidłowego ustalenia pochodzenia, a więc ustalenia tożsamości zgodnej z prawem filiacyjnym. Ponadto, z uwagi na znaczne odejścia współczesnych koncepcji interpretacyjnych rozumienia nauki, w tym prawa, od aspektów opartych na prawie naturalnym i mechanizmach wypracowanych w czasach, kiedy nie obowiązywały inne niż naturalne możliwości ustalania pochodzenia dziecka, przedmiotem refleksji objęto współczesne zagadnienia biomedyczne i ich wpływ na prawidłowe ustalenie pochodzenia dziecka już na samym początku.

Przeprowadzona analiza, ukierunkowana jest na skonfrontowanie „prawa do ustalenia tożsamości” z trzema zagadnieniami, które koncentrując się na aspekcie pochodzenia dziecka, bądź też są źródłem ustalenia jego stanu cywilnego (naturalne pochodzenie, aspekty biomedyczne oraz problematyka przysposobienia). W części pierwszej prezentowanej monografii poddano analizie historycznej zasady ustalania stanu cywilnego osoby fizycznej, które w kontekście ustalenia tożsamości mają doniosłe znaczenie, (szczególnie akt urodzenia). Szczegółowo przeanalizowano: rękopisy wiary publicznej ksiąg; znaczenie aktów metrycznych dla pochodzenia szlachty; świecką rejestrację stanu cywilnego; zasady ustalania tożsamości osób pomimo zniszczenia ksiąg; aktualny status mocy dowodowej aktów i ich kwestionowanie; ustalenie i ukształtowanie stanu cywilnego w tym jego ochrona w trybie procesowego dochodzenia praw stanu; aspekt prawidłowego ustalenia, czy też ukształtowania stanu w oparciu o pochodzenie naturalne.

Część druga została poświęcona szczegółowej analizie problematyki pochodzenia naturalnego jako podstawy prawa do ustalenia tożsamości. Z uwagi na to, że zarówno polski prawodawca, jak i orzecznictwo zwracają uwagę na konieczność rzetelnego ustalenia pochodzenia dziecka, które sprzyja prawidłowemu ustaleniu stanu cywilnego, a ponadto spełnia niezwykle doniosłą funkcję stabilizującą status prawny człowieka, w tej części szczegółowo przeanalizowano kierunek interpretacji orzecznictwa, dokonując oceny założeń prawnych z funkcjonującą praktyką. Uwzględniając postanowienia międzynarodowe, w których przypomniano o prawnej potrzebie ustalenia tożsamości dziecka zgodnie z jego

pochodzeniem, omówiono w szczególności: prawno-biologiczne ustalenie pochodzenia człowieka, w tym zwłaszcza tryb zwykły zgłoszenia faktu urodzenia i aspekt procesowego dochodzenia praw stanu; status prawny dziecka martwo urodzonego, niezdolnego do życia i żywe urodzenie jako *conditio iuris* zdolności prawnej; zakres czynności i elementy konstruujące akt urodzenia, w tym ustalenie tożsamości dziecka; odstępstwa od pochodzenia biologicznego, w tym prowizorium tożsamości i zakres fikcji w prawie filiacyjnym.

W części trzeciej przedmiot rozważań determinują nowe rozwiązania biomedyczne, które Polska stopniowo wdraża z pominięciem zasadniczego mechanizmu ustawowego. Współczesne zagadnienia biomedyczne, w tym techniki medyczne wspomagania prokreacji skonfrontowano z prawem do ustalenia tożsamości. Oprócz zagadnień ogólnych, obejmujących biologiczne kryteria człowieczeństwa, omówiono kwestie: komercjalizacji badań nad ludzkim genomem; międzynarodowe standardy etyczno-prawne; stanowisko Kościoła katolickiego; aktualne kierunki badań nad ludzkim genomem. Odrębnie skoncentrowano się na zagadnieniach biomedycznych obowiązujących w polskim prawie, w tym na instrumentach nowych – jak wdrożony w lipcu Program *in vitro*; czy też zakres technik i konstrukcja obowiązującego w k.r.o. zabiegu medycznego. Poza unormowaniami prawnymi, uwzględniono w analizie zakres praktyczny macierzyństwa zastępczego, w tym aspekt wykluczenia prawa do poznania swojego pochodzenia, a więc i tożsamości. W zakresie szczegółowej analizy znalazła się również współczesna konstrukcja stosunku rodzicielskiego w konfrontacji z tematem głównym – prawem do ustalenia tożsamości, w tym: zakres ingerencji w prawa stanu; swobodne kształtowanie stanu cywilnego; wykluczenie genetycznej identyfikacji i możliwości dowodzenia pochodzenia w oparciu o pewny dowód, jaki jest badanie DNA.

Odrębną uwagę w czwartej części monografii, poświęcono konfrontacji prawa do ustalenia tożsamości z problematyką przysposobienia. Omówiono wypracowaną przez ustawodawcę i orzecznictwo zasadę anonimowości przysposobienia, która ogranicza osobę w realizacji prawa do ustalenia swojego pochodzenia naturalnego. Skuteczne ukrycie śladów naturalnego pochodzenia, daje możliwość zmiany stanu cywilnego dziecka poprzez sporządzenie nowego aktu urodzenia i wpisania przysposabiających jako rodziców biologicznych. Uporczywa realizacja zasady anonimowości i zatajenie faktu przysposobienia zostało przeciwstawione prawu dziecka do znajomości własnego pochodzenia, a więc prawu do ustalenia tożsamości biologicznej. Samo uzyskanie informacji przez przysposobionego o jego rzeczywistym, biologicznym pochodzeniu, nie jest wystarczające. Uwzględniając aspekty prawne przysposobienia, omówiono kwestie ustalenia nowej tożsamości

przysposobionego, w tym: prawo do podwójnego stanu cywilnego; całkowitą utratę dotychczasowego stanu oraz zakaz dochodzenia praw stanu cywilnego w przypadku adopcji całkowitej. W zakresie analizy pozostała również kwestia prawa adoptowanego do odnalezienia własnej tożsamości, w tym zakres nadużyć i komercyjny obrót dziećmi w ramach obowiązujących przepisów.

Całość analizy przeprowadzonej w monografii została szeroko zilustrowana licznymi przykładami judykatury, w szczególności orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego, Naczelnego Sądu Administracyjnego, a w ramach wątku źródłowego zagadnień i prawnoporównawczego – dorobkiem doktryny prawa rodzinnego z obszaru polskiej i niemieckiej problematyki zagadnienia.

III. Główne kierunki zainteresowań naukowo-badawczych

Moje zainteresowania naukowe obejmują przede wszystkim problematykę prawa rodzinnego oraz związków zachodzących między prawem cywilnym materialnym a procesowym, w tym także zakres wpływu prawa międzynarodowego na instrumenty prawne. Pewien zakres badawczy skoncentrowany jest także na problematykę prawa finansowego, w szczególności aspekt opodatkowania, poprzez analizę szczegółową zasobów archiwalnych okresu PRL-u.

W bezpośrednim związku z tak zakreślonym obszarem eksploracji naukowej pozostają podstawowe nurty badawcze, których efektem są określone publikacje tematyczne. Mogę stwierdzić, że w moim dotychczasowym dorobku naukowym można wyróżnić cztery kierunki zainteresowań.

Pierwszym i zasadniczym kierunkiem badawczym są zagadnienia związane z ze skutecznością ochrony *nasciturusa* w obowiązującym prawie. Ze względu na podejście materialno-procesowe szczególne miejsce w ramach rozważań zajmuje problematyka nienaruszalności życia, w tym ocena jego wartości w znaczeniu normatywnym. Nawiązując do takiego ujęcia rozważam ustawowe kompromisy i relatywizację prawa wobec wartości życia, jaką gwarantuje prawodawca konstytucyjny. Podnoszę w przedmiotowych rozważaniach współczesny kierunek ewolucji prawa do życia, który wprost to prawo neguje, umniejszając każdorazowo bezwzględny jego zakres. W konsekwencji życie ludzkie stało się przedmiotem umowy i negocjacji, podlega rozporządzeniom nie tylko podmiotu zainteresowanego, ale i osób trzecich. Wykazuję normatywną względność tego prawa i negację ochrony prawnej *nasciturusa*, w tym dążenie prawodawcy do umniejszania

człowieczeństwa dla życia w jego początkowej i końcowej fazie (zob. „*Prawo do życia, jego nienaruszalność i nierozporządzalność. Aspekty prawno-karne*”).

Konsekwencją takiego podejścia są rozważania, przyjmujące zasadność ustanowienia kuratora *ventris* także w samych unormowaniach prawa materialnego. Podnoszę zarzut braku powszechnej ochrony, w tym reprezentacji ustawowej *nasciturusa* w jego życiu prenatalnym. Zarzut dotyczy częstego pomijania powołania kuratora dziecka poczętego dla ochrony jego praw obecnych i podstawowych, a więc prawa do życia. Jest to o tyle istotne, że często przedmiotowa ochrona łączy się z ochroną zdrowia również samej matki, gdy ta z przyczyn niezawinionych (np. z braku środków finansowych) nie jest w stanie o to zdrowie należycie zadbać. Ochrona ta powinna być podjęta obligatoryjnie także w sytuacji braku właściwego odżywiania (np. anoreksji), nadużywania alkoholu, czy narkotyków. Wykazuję potrzebę zmiany władzy rodzicielskiej, poprzez ustanowienie jej momentu początkowego na moment poczęcia. Sama zaś kuratela *ventris*, znajdowałaby swoje uzasadnienie w przypadku wyraźnej kolizji między interesem dziecka poczętego a interesem jego rodziców (bądź jednego rodzica). Negatywnie oceniam działania Rzecznika Praw Dziecka i powszechny brak jego skutecznej (uprzedniej) interwencji, ta przybiera jedynie formę następczą – w postaci relacji, oceny zjawiska po śmierci dziecka. Ponieważ kompleksowa ocena działań ustawodawcy pozwala na uzasadnione stwierdzenie braku nawet podstawowej ochrony *nasciturusa*, a widoczny kierunek względności prawa fundamentalnego, daje powody do domagania się od legislatora odniesienia prawa do etyki, podstawowych wartości moralnych, które są niezależne od światopoglądu i zgodna z etycznymi granicami rozwoju (zob. „*Curator ventris dla nasciturusa*”; „*Prawo do życia pod nadzorem kuratora ventris*”; „*The Right to Live in the Custody of Curator Ventris*”).

Drugi kierunkiem moich zainteresowań badawczych oscyluje wokół problematyki prawa filiacyjnego, w tym wpływu współczesnych metod biomedycznych na aspekt pochodzenia dziecka. Analiza teoretyczna w tym zakresie stanowi kontynuację pierwszego nurtu badawczego co do podstawowych założeń teoretycznych oraz rozwinięcie problematyki poprzez uszczegółowienie i skonkretyzowanie aspektu filiacji. W rozważaniach przyjmuję konieczność realizacji prawa podmiotowego dziecka do poznania swego pochodzenia, a więc tożsamości, poznania prawdziwych danych rodziców biologicznych – ujawnionych w aktach stanu cywilnego. Wykazuję niejasność norm prawnych, brak konsekwencji orzecznictwa i doktryny, w tym także celowość omijania prawa filiacyjnego przez samych obywateli. Odnosząc się do niemal stu procentowego dowodzenia na podstawie badań DNA, rozważam konieczność zmiany przepisów procesowych, poprzez podwyższenie przedmiotowego

dowodu w hierarchii dowodów procesowych. Mając na względzie dążenie ustawodawcy do rzeczywistego ustalenia pochodzenia dziecka, dokonuję merytorycznej oceny tego aspektu wobec ujęcia normatywnego, aktualnego orzecznictwa oraz poglądów doktryny prawa rodzinnego. Oceniając pozytywnie zmianę przepisów w kwestii samodzielności uznania ojcostwa, zauważam właściwe przyspieszenie całej procedury uznania i tym samym wyeliminowanie skrajnych sytuacji skutecznego blokowania przez przedstawicieli ustawowych dopełnienia formalności (zgody), z uwagi na konsekwencje finansowe (np. alimentacyjne). Uwzględniając kontrowersje podnoszone w doktrynie, w kontekście uznania dziecka poczętego, które dotyczą wyeliminowania dotychczasowego zbiegu norm w zakresie uznania ojcostwa z tzw. domniemaniem pochodzenia dziecka od męża matki, analizuję materialno-procesowe podstawy zmiany przepisów, w tym dokonuję porównania z analogiczną instytucją funkcjonującą w przepisach prawa niemieckiego. Podnoszę potrzebę ujednoczenia prawa, które musi uwzględnić szeroki wachlarz wartości prawno-podmiotowych, wpływających na prawidłowość stosunków łączących rodziców z ich dziećmi. Oceniając zakres dostosowania przepisów prawa polskiego do norm umów i konwencji międzynarodowych, których Polska jest stroną, zauważam powszechną praktykę omijania prawa poprzez nowe rozwiązania biomedyczne wpływające na pochodzenie dziecka. Zarzucam ustawodawcy brak konsekwencji, bezradność i milczenie wobec niezwykle trudnych zagadnień, które są tylko mechanicznie wrzucane do obowiązujących przepisów, a nie mają uzasadnienia etycznego, ugruntowanego powszechną debatą i gwarancjami prawno-etycznymi. W tym szczególnie brak ustawy bioetycznej, która wśród swych unormowań powinna, odwoływać się do fundamentalnych wartości i relacji etyki i prawa (zob. *„Uznanie ojcostwa nowym sposobem ustalenia pochodzenia dziecka”*; *„Archaizm i nieskuteczność prawa wobec surogatek”*).

Trzeci nurt rozważań jest związany z wybranymi zagadnieniami małżeńskiego prawa majątkowego, w tym wpływu mechanizmów finansowych na odpowiedzialność majątkową małżonków. W tym aspekcie podejmuję również zagadnienia trwałości małżeństwa, oceniając projekty nowych rozwiązań prawnych. Odnosząc się do podnoszonych w doktrynie dezyderatów wprowadzenia jawnego i powszechnie dostępnego rejestru umów małżeńskich, który mógłby wpłynąć na pewność obrotu cywilnoprawnego, uprościłby zaciąganie kredytów, czy też przyspieszył postępowanie sądowe, dokonałam zestawienia racji merytorycznych z praktyką ich stosowania na terenie Niemiec. Wykazałam wady obligatoryjnego rejestru intercyz, w tym także ograniczenia względem zakresu odpowiedzialności małżonków za niepoinformowanie o istniejącej rozdzielności majątkowej. Aktualna praktyka pokazuje, że

kraje europejskie wyraźnie wnioskuje zniesienie rejestru, powołując się na statystyki, które wskazują ewidentny spadek, a nawet brak zainteresowania uczestników obrotu (wierzycieli), kwestią realizowanych w nich wpisów. Podnoszę kwestie dublowania mechanizmów prawnych w tym zakresie, szczególnie że postulat rejestracji stosunków majątkowych małżeńskich został częściowo zrealizowany w przepisach ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym i ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W merytorycznej analizie proponuję go doprecyzować i unowocześnić. Doceniając wartość nowych ustrojów majątkowych małżeńskich, analizuję aspekt prawny surogacji rzeczowej w prawie rodzinnym, w tym kwestie przenoszenia pojedynczych przedmiotów majątkowych między majątkami lub umów o podział majątku wspólnego, które mogą być kwestionowane w trybie skargi paulińskiej (zob. *„Rejestr intercyz w aspekcie polskim i międzynarodowym”*; *„Zakres stosowania surogacji rzeczowej w prawie rodzinnym”*). Pozostając w kręgu zainteresowań zajęłam się także złożoną problematyką podstaw odmowy sporządzenia aktu małżeństwa przez kierownika USC, w tym szczególnie prawno-procesowych jej konsekwencji (zob. *„Odmowa sporządzenia aktu małżeństwa”*). Osobne miejsce zajmują rozważania skoncentrowane na trwałości małżeństwa, w tym aktywności sędziego odnośnie trybu pojednawczego i proponowania mediacji rodzinnym małżonkom wnoszącym pozew o rozwód, czy separację. Z racji aktualnych kontrowersji wokół problematyki wprowadzenia do porządku prawnego związków partnerskich, ten aspekt został poruszony w odniesieniu do projektu ustawy, która w konsekwencji nie została przegłosowana przez polski Parlament (zob. *„Uczestnictwo sędziego w sprawach rozwodowych”*; *„Wokół projektu ustawy o umowie związku partnerskiego”*; *„REMARKS ON THE PROPOSED CIVIL UNION CONTRACT BILL”*).

Czwarta sfera moich zainteresowań naukowych jest związana z wybranymi zagadnieniami problematyki prawa finansowego i wyznaniowego. Dotyczą one opodatkowania kościelnych osób fizycznych i prawnych. Objęte są formułą studium prawno-historycznego opartego na licznych dokumentach archiwalnych, które w okresie PRL-u były opatrzone symbolem „tajne”, czy „poufne”. W merytorycznych rozważaniach dowodzę zależność polityki wyznaniowej władz PRL-u i kwestii opodatkowania Kościoła. Ukazując konstrukcje prawno-podatkowe, podnoszę bezzasadność, niesłuszność i nierealność ówczesnych wymiarów podatkowych. Konfrontuję i oceniam ogólne przepisy podatkowe ze stosowanymi przez władze PRL-u działaniami pozaustawowymi w postaci: okólników, wytycznych, wyjaśnień. Wskazuję na ich dotkliwy i represyjny charakter, z uwzględnieniem elastycznych kroków i rangi faktycznych dyrektyw omijających porządek prawny. Ewidentne

kolizje opodatkowania zestawiam z podmiotami cywilnymi. Analizując poszczególne rodzaje podatków (wszystkie, które były nakładane ówczesnie na wymienione podmioty), wskazuję na rozbieżności wykładni przepisów, w tym dyspozycji władz centralnych i terenowych. Omawiam szczegółowo dolegliwość i zakres sankcji karno-skarbowych w odniesieniu do możliwości egzekucyjnych osób fizycznych i prawnych (zob. *„Zasady opodatkowania Kościoła Katolickiego w Polsce w latach 1918-1952”*; *„Podatek dochodowy od kościelnych osób prawnych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”*; *„Obciążenia kościelnych osób prawnych podatkami terenowymi w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”*; *„Kwestia opodatkowania kościelnych osób fizycznych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”*; *„Postępowanie i egzekucja podatkowa wobec kościelnych osób fizycznych i prawnych w okresie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”*).

IV. Pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze i organizacyjne

W katalogu pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych i organizacyjnych należy wymienić: opracowanie i redakcja monografii, osiągnięcia w zakresie popularyzacji nauki; uczestnictwo w konferencjach, opieka naukowa, członkostwo w towarzystwach naukowych, odznaczenia, działalność organizacyjna.

A. Redakcja naukowa monografii

Wśród dorobku naukowego, znajdują się dwie redakcje monografii poświęcone problematyce interdyscyplinarnej prawa (zob. *Konkordat Polski w 10 lat po ratyfikacji*, Józef Wroceński, Helena Pietrzak (red.), Warszawa 2008; *Ars boni et aequi. Księga pamiątkowa dedykowana Księdzu Profesorowi Remigiuszowi Sobańskiemu z okazji osiemdziesiątej rocznicy urodzin*, J. Wroceńskiego, H. Pietrzak (red.), Warszawa 2010).

B. Osiągnięcia w zakresie popularyzacji nauki

Koncentrując się na problematyce orzecznictwa w zakresie prawa rodzinnego odniosłam się do kilku istotnych wyroków Trybunału Konstytucyjnego, zwracając uwagę na prawne konsekwencje rozstrzygnięcia (zob. *„Glosa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 września 2009 r., P 46/07 w sprawie zasadności zatrzymania prawa jazdy dłużnikowi alimentacyjnemu”*; *„Glosa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 listopada 2010 r., K 5/10 w sprawie prawa osób pełnoletnich, uczących się i posiadających dzieci do świadczeń alimentacyjnych z funduszu alimentacyjnego”*; *„Glosa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2012 r., K 15/08 w sprawie nałożenia na organ*

samorządu zawodowego KRN obowiązku utworzenia systemu informatycznego do prowadzenia rejestru aktów poświadczenia dziedziczenia, bez zapewnienia źródeł finansowania tego zadania ze środków publicznych”).

C. Udział i organizacja konferencji naukowych

Czynny udział w życiu naukowym mojej osoby przejawia się także poprzez udział oraz współpracę w organizacji konferencji naukowych, poświęconym wielu zagadnieniom problematycznym, często porównawczym z zakresu nauk prawnych.

Brałam udział w następujących konferencjach naukowych (wykaz ogólny, najważniejszych wydarzeń):

1. Konferencja naukowa pt. „Między medycyną a etyką”. Organizator: Katolickie Stowarzyszenie Lekarzy Polskich, Środowisko Inicjatywa oraz Zakon Kawalerów Maltańskich; Radom 2 marca 2013 r.; wygłoszony referat: „Prawo do życia, jego nienaruszalność i nierozporządzalność. Aspekty prawno-karne”.
2. Spotkanie naukowe pt. „Aspekty bioetyczne”. Organizator: Koło Naukowe *Utriusque Iuris*; Warszawa, maj 2012 r. Wygłoszony referat: „Mater semper certa est wobec współczesnych zagadnień bioetycznych”.
3. Konferencja naukowa pt. „Nauki prawne wobec procesów integracji europejskiej”. Organizator: Wydział Prawa Wyższej Szkoły Zarządzania i Prawa; Komitet Integracji Europejskiej; Warszawa 5 listopada 2004 r.; uczestnictwo, organizacja, przygotowanie projektu badawczego; rozliczenie; opracowanie drukiem materiałów z konferencji.
4. Konferencja naukowa pt. „Granice wolności słowa”; Organizator: Wydział Prawa Kanonicznego UKSW oraz fundację „Media Pro Bono”; Warszawa 4 lipca 2006 r. uczestnictwo, udział w dyskusji.
5. Ogólnopolska konferencja pt. „Problemy szkolnictwa wyznaniowego w Polsce”. Organizator: Wydział Prawa Kanonicznego UKSW oraz Ministerstwo Edukacji Narodowej. Warszawa 9 maja 2007 r.; uczestnictwo; pomoc w organizacji.
6. Konferencja naukowa na temat: „Konkordat Polski w 10 lat po ratyfikacji”. Organizator: Wydział Prawa Kanonicznego UKSW oraz Stowarzyszenie Kanonistów Polskich; Warszawa 10 kwietnia 2008 r.; organizacja, uczestnictwo, redakcja materiałów z konferencji.
7. Konferencja Naukowa Cywilistów UKSW pt. „Prawo świeckie i prawo kanoniczne. Ich wkład w kształtowanie współczesnej kultury prawnej”. Organizator: Koło Naukowe Cywilistów oraz WPK UKSW; Warszawa 17 marca 2010 r.; uczestnictwo.

8. Konferencja naukowa pt. „Ochrona małżeństwa i rodziny w prawie kanonicznym i w prawie polskim”. Organizator: WPK UKSW; Warszawa 14 maja 2009 r.; organizacja; uczestnictwo.
9. Konferencja interdyscyplinarna pt. „Badania z wykorzystaniem ludzkich embrionów jako problem etyczny i prawny”. Organizator: Koło Młodych Sekcji Polskiej Międzynarodowego Stowarzyszenia Filozofii Prawa i Filozofii Społecznej (IVR); Koło Naukowe Filozofii UKSW; Koło Naukowe Etyki w Nauce UW; Koło Naukowe Filozofii Prawa i Filozofii Społecznej UW; Warszawa 12-13 grudnia 2009 r.; uczestnictwo.
10. Ogólnopolska konferencja naukowa pt. „Umysł przestępcy – zaburzenia osobowości i zachowania u sprawców przestępstw”. Organizator: Sekcja Sądowa i Penitencyjna Omerta KNSP UKSW Wydział Prawa i Administracji UKSW, Warszawa 16 kwietnia 2012 r.; uczestnictwo.
11. Konferencję naukową pt. „Mediacje jako alternatywna metoda rozwiązywania sporów”. Organizator: Koło Naukowe Prawa Prywatnego oraz Koło Naukowe Arbitrażu i Mediacji Consensus; Warszawa 20 marca 2012 r.; uczestnictwo.
12. Konferencja naukowa pt. „Przeszkody małżeńskie w prawie kanonicznym i polskim”; Organizator: WPK UKSW; Warszawa 25 kwietnia 2012 r.; uczestnictwo; organizacja.

D. Opieka naukowa

W ramach prowadzonych seminariów magisterskich i licencjackich na kierunkach: prawo oraz administracja, wypromowałam ogółem 69 magistrów. Pod moim kierunkiem 270 osób uzyskało tytuł zawodowy licencjata. Oprócz tego czynnie podejmowałam się recenzowania prac dyplomowych.

Od 2002 r. do chwili obecnej jestem opiekunem grup studenckich, w tym też czynnie angażuje się w prace Wydziału, wspierając swoją radą również Studencką Poradnię Prawną, której członkowie podejmują wiele wysiłku mających na celu dobre przygotowanie do pracy zawodowej (opracowanie pism procesowych z zakresu prawa rodzinnego i spadkowego).

E. Członkostwo w Towarzystwach Naukowych i Radach Naukowych

Aktualnie jestem członkiem zwyczajnym Polskiego Towarzystwa Prawa Wyznaniowego. Jestem również członkiem redakcji „Annuaire Iuris Canonici. Commentarii annales ad Ius Canonicum spectantes” - internetowego czasopisma naukowego

powstałego w celu upowszechniania międzynarodowych badań w zakresie prawa (WPK UKSW).

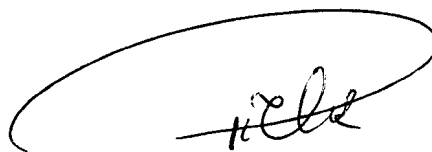
F. Nagrody i wyróżnienia naukowe oraz ordery i odznaczenia

Za rzetelną, pełną inicjatywy i kreatywności pracę oraz zaangażowanie w prace organizacyjno-społeczne została mi dwukrotnie przyznana nagroda JM Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Na podstawie postanowienia z dnia 3 października 2012 r. zostałam odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi.

G. Działalność organizacyjna

Od momentu zatrudnienia na UKSW czynnie angażuję się w prace organizacyjno-społeczne w trosce o rozwój Wydziału i Uniwersytetu. Od 2005 do 2012 roku byłam administratorem wydziałowej strony internetowej, pełnomocnikiem Dziekana w tym zakresie (założyłam i przebudowałam dwie wersje strony; także aktualną). Do 2009 roku była również rzecznikiem prasowym Wydziału. Od 2006 do 2012 roku byłam członkiem Rady Wydziału, a do 2009 roku także jej czynnym sekretarzem. Podejmuję również inne funkcje organizacyjne na Wydziale i w Uniwersytecie, jako członek wydziałowych i uniwersyteckich komisji.

A handwritten signature in black ink, enclosed within a large, hand-drawn oval. The signature is stylized and appears to be the initials 'H. C. S.' followed by a flourish.